

Arrest

nr. 213 590 van 6 december 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HAUQUIER
Berckmansstraat 104
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 14 mei 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 16 oktober 2018.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat V. HAUQUIER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers naar aanleiding van onderhavig verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en hebben zij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekers hun huidige volgend verzoek om internationale bescherming steunen op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van hun eerste verzoek hebben uiteengezet, namelijk problemen met de familie van verzoeker.

In het kader van verzoekers' eerste verzoek nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de door hen ingeroepen gemeenrechtelijke problemen geen verband hielden met de criteria van de Vluchtelingenconventie, omdat zij niet aannemelijk hadden gemaakt zich niet elders in Macedonië, i.e. buiten Tetovo en Gostivar, te kunnen vestigen en omdat zij niet aannemelijk gemaakt hadden dat er voor hen, ondanks dat verzoekers vader enkele Albanese agenten zou omgekocht hebben, geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden in Macedonië beschikbaar zouden zijn. Verzoekers hun beroep hiertegen werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen in zijn arrest nr. 48 294 van 20 september 2010.

Ter ondersteuning van hun volgend verzoek leggen verzoekers de volgende documenten neer: een beslissing van de procureur-generaal van de rechtbank van eerste aanleg van Tetovo en een Belgisch attest d.d. 25 september 2015 ter staving van hun gezinssamenstelling.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers hun eerste verzoek werd vastgesteld dat hun problemen van gemeenrechtelijke aard zijn waarvoor zij zich elders in Macedonië zouden kunnen vestigen en zij niet aantonen dat het hen met betrekking tot hun verklaarde problemen aan nationale bescherming ontbreekt, en gelet op de in de bestreden beslissingen gedane vaststelling dat verzoekers naar aanleiding van hun volgend verzoek geen elementen bijbrengen die vermogen hier afbreuk aan te doen of een ander licht op te werpen, dient te worden besloten dat verzoekers niet aantonen dat ze persoonlijk geen of onafdoende beroep kunnen doen op de autoriteiten in hun land van herkomst. Het is de taak van de verzoekers om hun verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen waarom zij een reëel risico op ernstige schade zouden lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het herhalen van hun vluchtrelaas en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de gedane bevindingen niet weerleggen noch ontkrachten.

Dient er op te worden gewezen dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming.

Verzoekers volharden dat de beslissing van de procureur-generaal die zij in het kader van hun huidige verzoek hebben neergelegd, aantoonde dat verzoeker tevergeefs getracht heeft om beroep te doen op de nationale autoriteiten om de situatie te verhelpen. Verzoekers brengen evenwel geen dwingende argumenten of concrete elementen aan die de dienaangaande pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing in een ander daglicht stellen. Zo wordt op omstandige wijze het volgende gemotiveerd: "U bracht weliswaar een beslissing van de procureur-generaal van de rechtbank van Tetovo aan waarbij door het secretariaat van Binnenlandse Zaken een klacht werd ingediend onder de vorm van een speciaal rapport voor bedreiging met een gevaarlijk wapen in een knokpartij in overeenstemming met artikel 133 van het strafwetboek wordt verworpen, voornamelijk omdat er bij de personen tegen wie klacht werd ingediend geen wapens werden gevonden. Dit document doet echter niet de minste afbreuk aan de reeds bij uw eerste verzoek om internationale bescherming vermelde beschermingsmogelijkheden in Macedonië. Uit het reeds vermelde document blijkt immers tevens dat gewezen wordt op de mogelijkheid om binnen de acht dagen na de beslissing van de procureur-generaal als benadeelde een klacht in te dienen voor de klachtmisdrijven "huisvredebreuk" en "aantasting van de fysieke integriteit van een persoon". Uit uw verklaringen blijkt echter dat u een dergelijke klacht niet heeft ingediend uit vrees voor uw familieleden (verklaring DVZ, vragen 17-18). Deze uitleg kan uw nalaten klacht in te dienen echter niet rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet volgens de geldende procedures en wettelijke bepalingen op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Uw partner gaf in dit verband nog aan dat ze de politie niet vertrouwt, omdat er volgens haar een politieagent in het complot tegen jullie zat – uit de reeds vermelde beslissing blijkt inderdaad dat er in de klacht vermeld werd dat er een persoon in burger, genaamd B.A.(...), tijdens de inval in jullie woonplaats een politiebadge heeft getoond –, omdat uw familie uit maffiosi en moslimextremisten bestaat en omdat ze in staat is de politie om te kopen (verklaring DVZ, vraag 18). Bij uw eerste verzoek werd echter reeds opgemerkt dat uw vader slechts enkele Albanese agenten heeft omgekocht, enkel diegenen die hij kent (CGVS 1e verzoek, p. 8), dat, ondanks zijn vraag aan deze agenten om uw verklaringen en dossier te laten verdwijnen om te vermijden dat uw zaak naar de rechtbank werd overgebracht, uw zaak toch aan de rechtbank werd overgemaakt (CGVS 1e verzoek, p. 3 en 8), dat uit de bij uw eerste verzoek neergelegde documenten bleek dat, ondanks het feit dat uw vader enkele Albanese agenten zou omgekocht hebben, hij in maart 2010 werd opgeroepen door de politie op verdenking van geweldpleging en verstoring van de openbare orde, dat de politie in mei 2010 een attest afleverde volgens hetwelk u klacht indiende tegen uw vader en er daarop actie ondernomen werd door de politie, dat u, met uitzondering van de omgekochte agenten, verder geen problemen kende met andere politieagenten of autoriteiten in Macedonië (CGVS 1e verzoek, p. 8 en p. 10) en dat u de omkoping van de agenten ook nooit aangegeven heeft (CGVS, p. 8)."

De in het verzoekschrift ontwikkelde argumentatie dat zij geen vertrouwen meer hebben in de politie en dat zij uit schrik voor represailles vanwege verzoekers familie geen klacht durfden indienen, biedt geen verschoning. Indien verzoekers geen beroep doen op de autoriteiten in het land van herkomst, kan er moeilijk verwacht worden dat deze autoriteiten daadwerkelijk optreden. Het doel van een klacht bij de politie is het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden.

Uit de in het administratief dossier beschikbare informatie blijkt bovendien dat, niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, de Macedonische politie beter functioneert en dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Behoudens ongefundeerde kritiek, brengen verzoekers geen concrete tegenargumenten aan die aantonen dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert niet langer correct dan wel actueel is of dat hieruit de foutieve gevolgtrekkingen zijn genomen. Uit niets blijkt en verzoekers tonen niet in concreto aan dat de Macedonische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zeggen te vrezen.

Waar verzoekers artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet citeren en stellen dat er geen goede redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat de daden van vervolging die zij in het verleden reeds ondergaan hebben, niet herhaald zullen worden indien zij terugkeren naar Macedonië, wijst de Raad er op dat verzoekers met hun betoog eraan voorbij gaan dat zij niet aantonen dat zij niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Macedonische autoriteiten.

5. Bijgevolg lijken verzoekers geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 3 oktober 2018, voeren verzoekende partijen aan dat zij werden afgewezen omdat zij geen beroep deden op de bescherming van hun autoriteiten. Zij wijzen erop dat zij thans bij hun tweede verzoek om internationale bescherming een beslissing hebben ingediend van de procureur-generaal waaruit duidelijk blijkt dat zij geenszins kunnen rekenen op enige vorm van bescherming. Bovendien komt daar nog bij dat de bevolking in het algemeen geen enkel vertrouwen heeft in de autoriteiten en de politie en dat voor wat betreft de bescherming in hoofde van verzoekende partijen, rekening dient te worden gehouden met hun persoonlijke omstandigheden en het algemeen gevoel dat de autoriteiten en de politie corrupt zijn.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen geen concrete elementen bijbrengen die afbreuk doen aan de in de voormelde beschikking opgenomen grond. De verzoekende partijen beperken zich immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en in het verzoekschrift ontwikkelde argumenten en het formuleren van algemene beweringen en kritiek.

Verzoekende partijen gaan echter, door louter opnieuw te verwijzen naar dit eerder neergelegd document en voor het overige slechts verklaringen en eerder aangebrachte argumenten te herhalen, niet *in concreto* in op, minstens laten ze geheel na concrete en valabele argumenten bij te brengen die vermogen een ander licht te werpen op de grond in de beschikking waar het volgende wordt vastgesteld:

"Dient er op te worden gewezen dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming.

Verzoekers volharden dat de beslissing van de procureur-generaal die zij in het kader van hun huidige verzoek hebben neergelegd, aantoonde dat verzoeker tevergeefs getracht heeft om beroep te doen op de nationale autoriteiten om de situatie te verhelpen. Verzoekers brengen evenwel geen dwingende argumenten of concrete elementen aan die de dienaangaande pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing in een ander daglicht stellen. Zo wordt op omstandige wijze het volgende gemotiveerd: "U bracht weliswaar een beslissing van de procureur-generaal van de rechtbank van Tetovo aan waarbij door het secretariaat van Binnenlandse Zaken een klacht werd ingediend onder de vorm van een speciaal rapport voor bedreiging met een gevaarlijk wapen in een knokpartij in overeenstemming met artikel 133 van het strafwetboek wordt verworpen, voornamelijk omdat er bij de personen tegen wie klacht werd ingediend geen wapens werden gevonden. Dit document doet echter niet de minste afbreuk aan de reeds bij uw eerste verzoek om internationale bescherming vermelde beschermingsmogelijkheden in Macedonië. Uit het reeds vermelde document blijkt immers tevens dat gewezen wordt op de mogelijkheid om binnen de acht dagen na de beslissing van de procureur-generaal als benadeelde een klacht in te dienen voor de klachtmisdrijven "huisvredebreuk" en "aantasting van de fysieke integriteit van een persoon". Uit uw verklaringen blijkt echter dat u een dergelijke klacht niet heeft ingediend uit vrees voor uw familieleden (verklaring DVZ, vragen 17-18). Deze uitleg kan uw nalaten klacht in te dienen echter niet rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet volgens de geldende procedures en wettelijke bepalingen op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Uw partner gaf in dit verband nog aan dat ze de politie niet vertrouwt, omdat er volgens haar een politieagent in het complot tegen jullie zat – uit de reeds vermelde beslissing blijkt inderdaad dat er in de klacht vermeld werd dat er een persoon in burger, genaamd B.A.(...), tijdens de inval in jullie woonplaats een politiebadge heeft getoond –, omdat uw familie uit maffiosi en moslimextremisten bestaat en omdat ze in staat is de politie om te kopen (verklaring DVZ, vraag 18). Bij uw eerste verzoek werd echter reeds opgemerkt dat uw vader slechts enkele Albanese agenten heeft omgekocht, enkel diegenen die hij kent (CGVS 1e verzoek, p. 8), dat, ondanks zijn vraag aan deze agenten om uw verklaringen en dossier te laten verdwijnen om te vermijden dat uw zaak naar de rechtbank werd overgebracht, uw zaak toch aan de rechtbank werd overgemaakt (CGVS 1e verzoek, p. 3 en 8), dat uit de bij uw eerste verzoek neergelegde documenten bleek dat, ondanks het feit dat uw vader enkele Albanese agenten zou omgekocht hebben, hij in maart 2010 werd opgeroepen door de politie op verdenking van geweldpleging en verstoring van de openbare orde, dat de politie in mei 2010 een attest afleverde volgens hetwelk u klacht indiende tegen uw vader en er daarop actie ondernomen werd door de politie, dat u, met uitzondering van de omgekochte agenten, verder geen problemen kende met andere politieagenten of autoriteiten in Macedonië (CGVS 1e verzoek, p. 8 en p. 10) en dat u de omkoping van de agenten ook nooit aangegeven heeft (CGVS, p. 8)."

De in het verzoekschrift ontwikkelde argumentatie dat zij geen vertrouwen meer hebben in de politie en dat zij uit schrik voor represailles vanwege verzoekers familie geen klacht durfden indienen, biedt geen

verschuiving. Indien verzoekers geen beroep doen op de autoriteiten in het land van herkomst, kan er moeilijk verwacht worden dat deze autoriteiten daadwerkelijk optreden. Het doel van een klacht bij de politie is het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden.

Uit de in het administratief dossier beschikbare informatie blijkt bovendien dat, niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, de Macedonische politie beter functioneert en dat de politieke en gerechtelijke autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Behoudens ongefundeerde kritiek, brengen verzoekers geen concrete tegenargumenten aan die aantonen dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert niet langer correct dan wel actueel is of dat hieruit de foutieve gevolgtrekkingen zijn genomen. Uit niets blijkt en verzoekers tonen niet in concreto aan dat de Macedonische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zeggen te vrezen."

De Raad benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat een verzoeker om internationale bescherming de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker om internationale bescherming zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan, of wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Dit is *in casu* bij verzoekende partijen echter geenszins het geval.

Uit niets blijkt immers en verzoekende partijen maken geenszins concreet aannemelijk dat zij alle redelijke en realistische van hen te verwachten mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput en dat de Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om hen met betrekking tot de verklaarde problemen met verzoekers familie hulp en/of bescherming te bieden. Verzoekende partijen tonen derhalve niet aan dat het hen in hun land van herkomst aan nationale bescherming ontbreekt. Dit evenmin uit het stuk dat verzoekende partijen hebben ingediend naar aanleiding van de huidige asielaanvraag, met name de beslissing van de procureur-generaal van de rechtbank van eerste aanleg van Tetovo: *"U bracht weliswaar een beslissing van de procureur-generaal van de rechtbank van Tetovo aan waarbij door het secretariaat van Binnenlandse Zaken een klacht werd ingediend onder de vorm van een speciaal rapport voor bedreiging met een gevaarlijk wapen in een knokpartij in overeenstemming met artikel 133 van het strafwetboek wordt verworpen, voornamelijk omdat er bij de personen tegen wie klacht werd ingediend geen wapens werden gevonden. Dit document doet echter niet de minste afbreuk aan de reeds bij uw eerste verzoek om internationale bescherming vermelde beschermingsmogelijkheden in Macedonië. Uit het reeds vermelde document blijkt immers tevens dat gewezen wordt op de mogelijkheid om binnen de acht dagen na de beslissing van de procureur-generaal als benadeelde een klacht in te dienen voor de klachtmisdrijven "huisvredebreuk" en "aantasting van de fysieke integriteit van een persoon". Uit uw verklaringen blijkt echter dat u een dergelijke klacht niet heeft ingediend uit vrees voor uw familieleden (verklaring DVZ, vragen 17-18). Deze uitleg kan uw nalaten klacht in te dienen echter niet rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet volgens de geldende procedures en wettelijke bepalingen op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden."*

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen). Bijgevolg brengen verzoekende partijen geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes december tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS